

Men dette bestyrker dog vel det, som den ærede Finanzminister anserte, og som jeg her skal gjentage, at man ansaae sig fri og ubunden, saa at man baade kunde gaae til den ene og til den anden Side, og dog blev det ene af de Møder, af hvis Forhandlinger der blev fremlagt Udskrift, afholdt den 15de Juli, efterat Warschauerprotocollen var affluttet den 5te Juni, og det andet Møde blev afholdt den 9de August, efterat Renunciationsacterne vare underskrevne den 18de Juli.

Ogsaa af Renunciationsacternes Indhold har man gjentagende søgt at udbringe en vigtig Grund til at forkaste den Politik, den Tankebetragtning, som indeholdes i det kongelige Budskab. Jeg har indrømmet, og jeg skal atter indrømme, at det naturligviis ingenlunde vilde være uforeneligt med disse Renunciationsacters Indhold, ifald den kongelige Regjering havde forelagt Rigsdagen et allerhøieste Budskab, som indeholdt den reen agnatistiske Succession kun som noget Provisorisk, som noget Midlertidigt, og forbeholdt den cognatistiske Succession efter den agnatistiske Linies Udslukelse; dette kunde meget godt forenes med disse Renunciationsacter, det er det, som nærmest ligger i dem. Men jeg skal gjentagende paastaae, at, naar Kongen kun for en Deel benytter disse Renunciationsacter, og ikke gaaer videre end til Indførelsen af en reen agnatistisk Succession, saa handler han ikke imod Renunciationsacterne; saa benytter han dem kun forsaavidt de ere tjenlige til det Siemed, han har.

Der er dernæst af en æret Rigsdagsmand gjort det Spørgsmaal til mig, om der ikke har fundet en Omredaction af Warschauerprotocollen Sted. Jeg har dengang dette Spørgsmaal blev gjort ikke noie opfattet, om den ærede Rigsdagsmand ofte sin Kundskab herom af, hvad der maaskee er passeret i et hemmeligt Møde i Folkethinget eller i Landstinget (S. E. Larsen: i Folkethinget!). Det er altsaa derfra, den ærede Rigsdagsmand har sin Kundskab. Jeg tør troe, at den ærede Rigsdagsmand fuldtvel er bekendt med Bestaffenheden af den Omredaction, som har fundet Sted; jeg tør troe, at den ærede Rigsdagsmand veed, at den Omredaction, til hvilken den russiske Kei-

ser gav sit Samtykke, aldeles ikke angaaer nærværende Spørgsmaal (Hør!), at der kun var Tale om en Phrase, som beteguede Egenstaber hos den Tyrste, der nu skulde kaldes til Thronfølgen, som det ikke var den danske Regjering onskeligt at see udtrykte paa den Maade, fordi den i den første Redaction brugte Betegnelse tillige kunde passe paa Andre, som man ingenlunde vilkede at betegne som kvalificerede, at det altsaa var en Skaansomhed fra den russiske Keisers Side, naar han tog den formodentlig fra russisk Side redigerede Phrase tilbage som uebehagelig for den danske Følelse. Naar det er saaledes, saa troer jeg virkelig ikke, at den Omstændighed, at Warschauerprotocollen blev omredigeret, kan have nogen afgjørende Indflydelse paa Rigsdagens Mening i denne Sag. Det vil vistnok være den ærede Rigsdagsmand bekendt, at det er umuligt at fremlægge det oprindelige Actstykke, som med falles Samtykke blev tilintetgjort; men den ærede Rigsdag kan uidentviis berolige sig ved den Forsikring af mig, at der ikke dert indeholdtes Noget, som kunde være af Indflydelse paa nærværende Spørgsmaal.

Der som det var rigtigt, som fra flere Sider er sagt her i Salen, at den kongelige Regjering i dette Spørgsmaal burde boie sig for den offentlige Mening i Landet, saasnart den offentlige Mening var bleven bekendt, hvad vilde den kongelige Regjering da have haat at gjøre? Hvornaar er den offentlige Mening bleven bekendt? (Hør!). Da Comiteebetænkningen, som vi Alle kjende, blev overgivet til Ministeriet og kom til Publikums Kundskab, da have Alle i dette Actstykke fundet tre Meninger: der var 9, der tilraadede at antage det kongelige Budskab kun for en Deel; der var 7, der tilraadede at antage det kongelige Budskab, men med Noget, der forekom Ministeriet som Forudsætninger og Betingelser, man ikke kunde gaae ind paa; der var endelig 9, der ligefrem tilraadede at antage det kongelige Budskab reent og ubetinget. Hvor var her den offentlige Mening? (Hør!) Forinden denne Comiteebetænkning fremkom, var der ført en meget ivrig Strid i Pressen om samme Gjensind. Jeg skal ikke her talle Actstykkerne for og imod Regjeringens Mening, jeg skal heller